

Organ Towarzystw ochotniczych straży pożarnych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Wychodzi 1. każdego miesiąca. Redakcyja i Administracyja we Lwowie, Rynek 17. I. p.

Przedpłata: W miejscu rocznie 2 złr. 40 cent., półrocznie 1 złr. 20 cent. — Z przesyłką rocznie 2 złr. 80 cent., półrocznie 1 złr. 40 cent.

Sprawozdanie

z II-go posiedzenia Rady zawiadowczej krajowego Związku ochotniczych straży pożarnych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem z dnia 2. kwietnia 1892 r.

Miejsce zebrania: biuro kraj. Związku, Rynek l. 17. we Lwowie. Początek posiedzenia o godzinie 5 popołudnia.

Obecni: Naczelnik kraj. Związku J. O. książę Adam Sapieha, zastępca naczelnika dr. Alfred Zgórski, członkowie Rady zawiadowczej Stanisław Polanowski, Władysław Mühl, dr. Zygmunt Mieczyski, Franciszek Ważeński, Władysław Turski, August Locher, Bruno Hryniewicz i sekretarz Aleksander Piotrowski.

Na porządku dziennym:

I. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Rady zawiadow. z dnia 28. września 1891 r.;

II. Sprawozdanie z czynności Komitetu wykonawczego, za czas od 28. września z. r. do dnia 1. kwietnia 1892 roku (ref. dr. Alfred Zgórski);

III. Zamknięcie rachunkowe za IV. kwartał z. r. i I. kwartał r. b. (ref. skarbnik p. B. Hryniewicz);

IV. Sprawozdanie o wykonaniu uchwał V. walnego zjazdu strażackiego w sprawie nowej ustawy o policji ogniowej dla miast i miasteczek (ref. dr. Alfred Zgórski);

V. Sprawozdanie z uchwał V. walnego zjazdu strażackiego w sprawie organizacyi pomocy dla rannych żołnierzy podczas wojny (ref. p. A. Piotrowski);

VI. Sprawozdanie o wnioskach: a) p. J. Celewicza w sprawie wyrobu sikawek i narzędzi ratunkowych w kraju, b) dr. Z. Mieczyskiego o podanie wskazówek jakich się trzymać należy przy nabywaniu sikawek i narzędzi ratunkowych (ref. p. Bruno Hryniewicz);

VII. Wniosek p. A. Piotrowskiego w sprawie utworzenia instytucyi inspektorów pożarnych po powiatach;

VIII. Sprawozdanie z lustracyi straży ochotniczych (ref. p. Wł. Turski);

IX. Referat dr. L. Cwiklicera o wnioskach ochotn. straży pożarnej w Gorlicach w sprawie polepszenia bytu towarzystw strażackich;

X. Wnioski Związku okręgowego w Oświęcimie: a) o utworzenie instytucyi inspektorów powiatowych, b) o zatwierdzenie dodatków do instrukcyi dla Związków okręgowych, c) o wydanie i zaprowadzenie sygnałów na hupkę dwutonową (ref. p. A. Piotrowski);

XI. Prośby o zapomogi;

XII. Wnioski członków.

Zastępca naczelnika dr. Alfred Zgórski oznajmia, że członek Rady zawiadowczej dr. Ludwik Cwiklicer nadesłał na ręce komitetu wykonawczego pisemne uwiadomienie, że z powodu słabości na dzisiejsze posiedzenie przybyć nie może, zaś p. Emanuel Sygiericz usprawiedliwił nieobecność swoją zajęciami zawodowymi.

Punkt VI. porządku dziennego nie będzie wzięty pod obrady dzisiejszego posiedzenia z powodu, że sprawy te wymagają szerszego obrobienia i zebrania dat, przeto dopiero po dokładnem opracowaniu odnośne referaty zostaną przedłożone Radzie zawiadowczej. Wniosek a) w sprawie wyrobu sikawek i narzędzi ratunkowych w kraju przydzielono p. Hryniewiczowi, zaś wniosek b) o podanie wskazówek jakich się trzymać należy przy nabywaniu sikawek i narzędzi pożarnych przydzielony został samemu wnioskodawcy dr. Zygmuntowi Mieczyskiemu, który równocześnie ułożył ma normale do prób sikawek i podać wskazówki w jaki sposób i przez kogo próby te dokonywane być mają.

I. Protokół z ostatniego posiedzenia Rady zawiadowczej z dnia 28. września 1891 r. przyjęto bez zmiany i zatwierdzono.

II. Dr. Alfred Zgórski imieniem komitetu wykonawczego przedkłada Radzie zawiadowczej następujące sprawozdanie z czynności komitetu za czas od dnia 28. września z. r. do dnia 2. kwietnia r. b.

Sprawozdanie

z czynności komitetu wykonawczego kraj. Związku za czas od dnia 28. września 1891 do dnia 2. kwietnia 1892 roku.

W powyższym czasie załatwiono następujące sprawy:

1) Według protokołu podawczego, od dnia 28. września 1891 liczba weszłych ekshibitów wynosiła:

do dnia 31. grudnia 1891.	173
od 1. stycznia do 2. kwietnia 1892	177
Razem	350
Z tego załatwiono	313
pozostaje do załatwienia	37

W roku ubiegłym ogólna liczba ekshibitów wynosiła 1.026.

2) Na mocy nadesłanych deklaracji przyjęto do Związku strażę ochotniczą w Hecznarowicach, Miłowce, Podłężu i Kobylance. Ogólna zatem liczba towarzystw związkowych wynosi 142.

3) W skutek odezwo i prośb, rozesyłanych w powyższym czasie przez komitet wykonawczy, otrzymano wiadomości o przystąpieniu do organizacji straży ochotniczych w Podwoleczyskach, Krzywaczce, Hyżnem, Olesku, Rygliach, Przemyślanach, Żółtańcu, Strumieniu, Wiśniowczyku, Probużnej i Frysztaku.

Ze strony komitetu wykonawczego wysłane zostały do wymienionych miejscowości wzory regulaminów i statutów wraz z obszernymi wskazówkami pisemnymi, nadto pośredniczo przy zatwierdzaniu statutów i regulaminów przez c. k. Namiestnictwo.

Zaznaczyć na tem miejscu wypada, że czynności komitetu wykonalnego przy przedwstępnej organizacji straży pożarnej w danej miejscowości, są nadzwyczaj rozległe, wymagają znacznej korespondencji pisemnej i informacji zajmujących wiele czasu i zwiększają liczbę aktów. Nadto, poważna liczba straży należących do Związku — udaje się do komitetu wykonawczego w każdej sprawie o wyjaśnienia lub rady tak co do technicznego prowadzenia korpusów jak i w sprawach wewnętrznych. Korespondencja pisemna stąd wynikająca jest nadzwyczaj liczna, a często nawet przedsięwziętą być musi w sprawach mało znaczących, o których w sprawozdaniach nigdy się nie wspomina.

4) Przyznane przez Radę zawiadowczą uchwałą z dnia 28. września 1891 r. zapomogi pieniężne, a to: Ochotniczej straży pożarnej w Podłężu 25 zł., w Kupezyńcach 20 zł., w Kozach 20 zł. wysłano z zastrzeżeniem, aby kwoty powyższe przeznaczone zostały wyłącznie na zakupno rekwizytów ratunkowych i odniesiono się do delegatów i naczelników Związków okręgowych z poleceniem, aby czuwali nad ścisłym wykonywaniem tej uchwały.

Po otrzymaniu odpowiednich skryptów dłużnych wypłacono pożyczki zwrotne przyznane strażom ochotniczym w Horyńcu 150 zł., w Tymbarku, 150 zł. i w Dolinie 100 zł. — nadto wypłacono Związkowi okręgowemu w Kolbuszowej kwotę 25 zł., tytułem przyznanej zapomogi na opędzenie wydatków administracyjnych.

5) W myśl uchwały Rady zawiadowczej z dnia 28. września 1891 r. wystosowano pisemne podziękowanie p. Wacławowi Regerowi za trudy i starania poniesione około urzędzenia V. walnego zjazdu w Przemyślu.

6) Wniesioną petycję członków korpusu ochot. straży pożarnej w Przemyślu o poprawienie stosunków tamtejszej straży, posłano dr. Ludwikowi Ćwiklicerowi z prośbą o udanie się na miejsce i zbadanie sprawy. Dr. Ludwik Ćwiklicer zwołał walne zgromadzenie na dzień 30 października 1891 r., a po przyjęciu sprawozdania z czynności wydziału i sprawozdania rachunkowego, zarządził wybór prezesa Towarzystwa i załagodził wszelkie nieporozumienia.

7) Celem dokładnego zbadania sprawy zatargu straży ochotn. w Jordanowie z c. k. żandarmerią wysłano na miejsce członka Rady zawiadowczej dra Zygmunta Miczyńskiego, a z zebranych dowodów, zeznań świadków i naczelnika gminy okazuje się, że całe zajście wywołane zostało ze strony c. k. żandarmerii, a nie z winy straży. Śledztwo sąkowe dotychczas nie jest ukończone, wyrok jednak wypadnie bez wątpienia na korzyść straży.

8) Celem wyjaśnienia i załagodzenia nieporozumień wynikłych pomiędzy członkami ochotniczej straży pożarnej w Baranowie, wydelegowano tamże naczelnika Związku okręgowego p. Aleksandra Koblańskiego, przed przybyciem jednak delegata, wydział towarzystwa zwołał walne zgromadzenie, dokonał wyboru naczelnictwa korpusu i wszelkie nieporozumienia usunął.

9) Dokonano lustracji straży ochotniczej w Andrychowcu, Kentach, Hecznarowicach, Oświęcimie, Sułkowicach, Miłowcu, Sucheju, Żywecu, Nowym Sączu, Samborze, Kołomyi i Gorlicach — sprawy lustracji traktowane będą przy osobnym punkcie dzisiejszego posiedzenia.

10) Na żądanie Dyrekcji szkół rolniczych w Kobernicy i Horodence wysłano tamże p. Aleksandra Piotrowskiego do przeprowadzenia ćwiczeń praktycznych i nauki pożarnictwa z uczniami kursu agronomicznego a celem uzupełnienia niektórych braków w organizacji wewnętrznej tych korpusów szkolnych i spr. wienie brakujących przyborów odniesiono się do Wydziału krajowego z odpowiednią prośbą.

11) Na żądanie Austriackiego Związku strażackiego sporządzono i wysłano tabelę statystyczną istniejących straży ochotniczych w kraju i spis sikawek i narzędzi pożarnych które nasze strażę pożarne rozporządzają. Również na żądanie Wydziału austr. Związku strażackiego i p. M. Röhrera, redaktora austr. czasopisma strażackiego w Bernie, podano krótki opis powstania naszego Związku, spis członków Rady zawiadowczej i wykaz straży ochotniczych do Związku należących.

12) Komitet galicyjski dla spraw Banku ziemskiego w Poznaniu zapytał jak krajowy Związek zamysła rozporządzić kwotą 62 zł. złożoną na rzecz Banku ziemskiego. Komitet wykonawczy oświadczył, że kwota powyższa ma być ulokowana jako depozyt w Banku ziemskim, a dowód depozytowy nadesłany do zarządu Związku. Dyrekcya Banku ziemskiego pismem z dnia 2. marca 1892 roku dziękując nam za przyjęcie z pomocą, oznajmia, że z dniem 1. kwietnia b. r. za złożeniem poświadczenia wpłaty, depozyt ten może być odebrany w krakowskiej Kasie oszczędności.

13) Wniesiono do Wydziału krajowego projekt nowej ustawy o policyi ogniowej dla gmin wiejskich, oraz projekt regulaminu ogniowego dla miast i miasteczek. Regulamin ogniowy wraz z odezwą z dnia 31. października 1891 r. l. 44.204 rozesał Wydział krajowy do wszystkich Rad powiatowych z poleceniem bezwzględnego przystąpienia do wykonania i wprowadzenia w życie nowej ustawy o policyi ogniowej i do przedłożenia Wydziałowi krajowemu sprawozdania o postępie organizacji obrony pożarnej w poszczególnych powiatach.

Komitet wykonawczy ze swej strony, zamieszczając powyższe rozporządzenie Wydziału krajowego w numerze 12 z r. 1891 „Przewodnika pożarniczego“ zaważwał wszystkich naczelników korpusów strażackich, aby w swych miejscowościach ułatwiali magistratom wprowadzenie w życie i zorganizowanie obrony pożarnej w duchu nowej ustawy i aby do końca marca b. r. przedłożyli Radzie zawiadowczej krajowego Związku sprawozdanie o wykonaniu w powiecie lub gminie tych rozporządzeń i przepisów.

Jakie daty zebrał Wydział krajowy dotychczas nie jest nam wiadomem, lecz najprawdopodobniej Rady powiatowe poprzestały na rozesyłaniu okólnika Wydziału krajowego do poszczególnych gmin, nie troszcząc się, czy takowy został lub kiedykolwiek zostanie wykonany.

Z naszej strony zaznaczamy, że strażę ochotniczą przyjmują na siebie obowiązki straży gminnych i zawierają z gminami odpowiednie umowy, w których określają bliżej swoje potrzeby i domagają się stałych subwencji rocznych na utrzymanie korpusów. Umowy takie są nieraz nadzwyczaj trudne do przeprowadzenia z powodu skąpstwa gmin, które o ile możności starają się jak najmniej dawać, zaś ze strony straży żądają największych poświęceń, nie tylko w czynnej pomocy przy pożarach, lecz jeszcze chcą na strażę zważyć cały ciężar sprawiania sikawek i reszty rekwizytów pożarnych. Bez energicznego i nieustannego wpływu władz

autonomicznych lub rządowych sprawa ta nie będzie nigdy załatwioną.

15) Ochotnicze straże pożarne w Sokalu i Jarosławiu zostały rozwiązane w skutek braku odpowiedniego kierownictwa. Komitet wykonawczy po dłuższych rokowaniach z dotyczącymi Zwierzchnościami gminnymi, zorganizował te straże na nowo — żywe zaopiekowanie się Magistratów dają rękojmię, że nowo zorganizowane korpusy mają swój byt na dłuższy czas zabezpieczony.

15) Kilkakrotne urgensa o zaległe wkładki na rzecz krajowego Związku, odniosły niewielki skutek. Ogółem spłacono zaledwie 95 zł. w. a.

Z tego przypada na rok 1889 4 zł. 30 ct.

" " " " 1890 8 " 10 "

" " " " 1891 82 " 60 "

Wykaz ogólny zaległość za r. 1887—1891 przedkłada się.

16) Na żądanie dra Ludwika Cwiklicera zakupiono do biblioteki Związku dzieło fachowe Edwarda Gautscha „Das Chemische Feuerlöschwesen“.

17) Okólnikiem z dnia 31, październik 1891 r. l, 44.204, zawezwał Wydział krajowy wszystkie Rady powiatowe do wprowadzenia w życie nowej ustawy o policji ogniowej, a w szczególności:

a) Aby we wszystkich miastach i miasteczkach zorganizowane zostały straże pożarne.

b) Aby wszystkie gminy miejskie zaopatrywały się w należyte narzędzia ratunkowe i sikawki.

Komitet wykonawczy posiadając dokładne wykazy i wiadomości o strażach istniejących, jakoteż o narzędziach i sikawkach które mi straż lub gminy rozporządzają, przedłożył Wydziałowi krajowemu osobne wykazy z każdego powiatu z wymienieniem miejscowości, które posiadają lub nie posiadają straży ochotniczych i miejscowości, w których dotychczas nawet najniezbędniejszych narzędzi pożarnych nie sprawiono — w końcu uproszono Wydział krajowy o zawezwanie Rad powiatowych do zaprowadzenia obrony pożarnej w miastach i miasteczkach po myśli nowej ustawy.

Również przedłożono wykaz miast obowiązanych do utrzymywania straży pożarnych płatnych.

18) Na prośbę p. Wysockiego w Krakowie, wynalazcy granatów do gaszenia ognia, wydelegowano ze strony Związku p. dr. Zygmunta Miczyńskiego, jako rzeczoznawcę do ocenienia doniosłości tego wynalazku. Z otrzymanego sprawozdania z odbytych prób okazuje się jednak, że dla naszego kraju wynalazek ten nie przyniesie żadnej korzyści.

19) Wniesiono petycje do Wysokiego Sejmu i do krak. Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń z prośbą o udzielenie dalszych subwencji na cele Związku. W petyciach zaznaczono przede wszystkim udział kraj. Związku w sprawach nowych ustaw o policji ogniowej i w wydaniu regulaminów dla miast i miasteczek, wzrost towarzystw strażackich i wyszczególniono wydatki jakie Związek na cele obrony pożarnej w kraju ponosi.

20) Komitet rozdzielił wszystkie referaty z ostatniego Walnego Zjazdu i będzie je kolejno umieszczał na porządku dziennym posiedzeń Rady. Tu nadmieniam się jedynie, że z przekazanych przez Walne Zgromadzenie 20 spraw, załatwił komitet 13, na dzisiejszym porządku dziennym wniesiono spraw 4, zalega z referatów spraw 2, a 1 sprawa z natury rzeczy, bo odnosząca się do następnego Zjazdu, dopiero później będzie mogła być załatwioną.

III. Skarbnik kraj. Związku p. Bruno Hryniewicz przedkłada Radzie zawiadowczej następujące:

Zestawienie rachunków kasy Związku ochotniczych straży pożarnych za czas od 1. października do 31. grudnia 1891 roku.

Przychód.

1. Pozostałość z września 1891 r.	304 zł. — ct.
2. Pobrano z depozytu Banku krajowego do kasy podręcznej	700 " — "
3. Nadesłane przedpłaty na „Przewodnik pożar.“	1 " 40 "
4. Wkładki pojedynczych Towarzystw	176 " 90 "
5. Zwrot à Conto zaliczki (sekr. Piotrowski) . .	30 " — "
6. Ze sprzedaży druków	8 " 33 "
7. Ze sprzedaży „Podręcznika“	4 " 90 "
8. Narosłe odsetki od gotówki i walorów Związku	174 " 71 "
Razem	1.400 zł. 24 ct.

Rozchód.

1. Płaca sekretarza Związku	250 zł. 01 ct.
2. Wydawnictwo „Przewodnika“	103 " 64 "
3. Koszta posiedzeń Rady nadzorczej	97 " 82 "
4. Potrzeby kancelaryjne	13 " 23 "
5. Portorya i stemple kancelaryjne	11 " 25 "
6. Udzielone zapomogi	90 " 40 "
7. Koszta lustracyi straży	178 " 52 "
8. Druki kancelaryjne i manipulacyjne	134 " 13 "
9. Zakupione druki sprzedajne	66 " 50 "
10. Pobrane odsetki ulokowane na ks. L. C. 90.	174 " 71 "
11. Pozostałość kasowa w ręku skarbnika na sty-czeń 1892	280 " 03 "
Razem	1.400 zł. 24 ct.

Stan majątku

z dniem 31. grudnia 1891 roku.

1. Gotówka w ręku skarbnika	280 zł. 03 ct.
2. Gotówka na rach. B. kr. L. C. 90	970 " 23 "
3. W efektach w dep. B. kr. Nr. 331	7.372 " — "
4. Fundusz pożyczkowy: a) u straży 750 [•] b) na ks. B. k. 5.055 307 [•] 09	1.057 " 09 "
5. Zaliczka: a) na płacę 150 [•] — b) do wyrach. 15 [•] —	165 " — "
6. Zapas „Podręcznika“: a) 972 egzemplary à 70 ct. 680 [•] 40 b) 10 egzemplarzy à 1 zł. 10 [•] —	690 " 40 "
7. Zapas druków sprzedajnych (cena sprzedaży)	212 " 62 "
Razem	10.747 zł. 37 ct.

Zestawienie rachunkowe kasy Związku ochotniczych straży pożarnych za czas od 1. stycznia do 31. marca 1892.

Przychód.

1. Pozostałość kasowa z grudnia 1891 r.	280 zł. 03 ct.
2. Pobrano z depozytu z ks. L. C. 90 w B. kr.	309 " — "
3. Przedpłata na „Przewodnik“	17 " 80 "
4. Nadesłane wkładki	71 " 70 "
5. Zwrot kosztów podróży instruktora	43 " 78 "
6. Zwrot à Conto zaliczki na płacę sekretarza .	30 " — "
7. Ze sprzedaży „Podręcznika“	7 " 70 "
8. Ze sprzedaży druków	12 " 45 "
Razem	763 zł. 46 ct.

Rozchód.

1. Płaca sekretarza kancelaryjnego	249 zł. 99 ct.
2. Opłata kancelaryj od 1. stycz. do 20. czerw. 1892	100 " — "
3. Portorya (wedle książki sekretarza)	10 " 17 "
4. Druki i książki kancelaryjne	13 " 81 "
5. Drobne wydatki (wedle książki sekretarza) .	1 " 25 "
6. Wydawnictwo „Przewodnika“	103 " 20 "
7. Pozostałość kasowa na kwiecień 1892	285 " 04 "
Razem	763 zł. 46 ct.

Stan majątku
z dniem 31. marca 1892 roku.

1. Gotówka w ręka skarbnika	285 zł. 04 ct.
2. Gotówka na rachunku bież. L. C. 90 B. kr.	670 „ 23 „
3. W efektach w depozycie B. kr. Nr. 331 . . .	7.372 „ — „
4. Fundusz pożyczkowy :	
a) u straży	600 zł. — ct.
b) na ks. B. kr. nr. 4055 465 „ 84 „	1.065 „ 84 „
5. Zaliczka a) na płacę	120 zł.
b) do wyrachowania	15 „
6. Zapas „Podręcznika“ :	
a) 961 egzemplarzy à 70 ct.	672 zł. 70 ct.
b) 10 „ „ à 1 zł.	10 „ — „
7. Zapas druków (cena sprzedaży)	200 „ 17 „
Razem	10.410 zł. 98 ct.

IV. W sprawie czuwania nad wprowadzeniem w życie i wykonywaniem ustawy o policji ogniowej z dnia 10. lutego 1891 r. Dz. ust. i rozp. kraj. L. 18. Dr. Alfred Zgórski przedkłada Radzie zawiadowczej następujące sprawozdanie :

„Z powołaniem się na uchwałę Rady zawiadowczej z dnia 28. września z. r. i sprawozdanie Komitetu wykonawczego z dnia 2. kwietnia b. r. pod ust. 14) i 17) podaje się do wiadomości Szanownej Rady, że :

1) dnia 11. października 1891 r. do L. 767 przedłożono Wys. Wydziałowi krajowemu projekt „Regulaminu ogniowego dla miast i miasteczek“ do którego dodatkowe uwagi nadesłał dr. Ludwik Cwiklicer przy piśmie de praes. 7. października 1891 l. 867.

2) Przy tym samym piśmie z dnia 11. października 1891 l. 767. przedłożono Wys. Wydziałowi kraj. projekt „ustawy o policji ogniowej dla gmin wiejskich i obszarów dworskich“.

3) Wys. Wydział kraj. wysłuchawszy ponownie zdania zastępcy Naczelnika kraj. Związku, wydał reskryptem z dnia 31. października 1891 l. 44204 wzór regulaminu i statutu dla straży ochotniczych.

4) Dla ostatecznego ułożenia projektu ustawy o policji ogniowej dla gmin wiejskich zwołał Wys. Wydział krajowy na dzień 8. lutego b. r. ankietę, w skład której ze strony naszej Rady zawiadowczej weszli: Naczelnik Związku J. O. Książę Adam Sapięha, zastępca naczelnika dr. Alfred Zgórski i członek Rady zawiadowczej J. W. Stanisław Polanowski.

Na mocy uchwały Wydziału krajowego z dnia 20. lutego b. r. l. 45406/891 przedłożył Wydział krajowy tenże projekt Sejmowi, który ostateczną decyzję w tej sprawie powzięmie.

5) Komitet wykonawczy, okólnikiem z dnia 22. listopada 1891 l. 829, zawiadomił straże Związkowe o uchwałach Wydziału krajowego z wezwaniem do zdania sprawy do dnia 31. marca b. r. o ile rozporządzenia Wydziału krajowego zostały wykonane — nadto przesłał komitet wykonawczy Wydziałowi krajowemu szczegółowe sprawozdania o każdym powiecie, w których miastach i miasteczkach obrona pożarna jest niedostateczną.

Na okólnik rzeczony Komitetu wykonawczego otrzymaliśmy wiadomość, że wiele straży ochotniczych przyjęło na siebie obowiązki straży gminnych — jedynie piśmie de praes. 28. marca l. 158 uważa dr. Cwiklicer, że Wydział krajowy w „Regulaminie“ i „statucie wzorowym“ poszedł za daleko w ścieśnianiu autonomii stowarzyszeń strażackich — nie wykazując zresztą indywidualnie błędów tych publikacji Wydziału krajowego.

Komitet wykonawczy uważa jednak, że swoją rolę w tej sprawie już skończył że tak „Regulamin ogniowy“ jak i „statut wzorowy“ ułożone i wydane przez Wydział krajowy nie mają mocy obowiązującej, lecz jedynie udzielić mają gminom wskazówek do wykonania ustawy z dnia 10. lutego 1891, że więc każda straż ochotnicza na miejscu z organami gminy w tym względzie porozumieć się może i dla tego dalsza interwencja Rady zawiadowczej nie jest tu wskazana.

Jedynie wyrazić powinna Rada zawiadowcza ponownie swoje zdanie :

1) że należy energicznie wziąć się do organizowania obrony pożarnej w kraju ;

2) że Straże ochotnicze powinny ułatwiać krajowym władzom rzeczywiste wprowadzenie w życie ustawy z dnia 10. lutego 1891 r. ;

3) że wpływ naszych straży na układanie miejscowych „Regulaminów ogniowych“ potrzebnych zmian w statutach naszych straży ze względu na postanowienia ustawy z dnia 10. lutego 1891 r. powinien opierać się na zgodnym postępowaniu kierownictwa naszych straży z urzędami gminnymi, przede wszystkim ze względu na dobro gmin samych.

Rada zawiadowcza raczy :

Sprawozdanie niniejsze przyjąć do swej zatwierdzającej wiadomości.

W dyskusji, przeprowadzonej nad powyższym sprawozdaniem p. Władysław Turski zaznacza, że w sprawie niezależnego stosunku straży ochotniczej do gminy, rola kraj. Związku nie może się uważać za skończoną i że właśnie obecnie przy wprowadzeniu w życie tak ustawy jak i regulaminów, Związek powinien zawsze interweniować, stać na straży autonomii naszych stowarzyszeń i normować stosunki korpusów strażackich do gmin — zaś co do wprowadzenia w życie samej ustawy powinien komitet wykonawczy zażądać od wszystkich korpusów strażackich sprawozdań, jak ustawa została wykonaną i jaki regulamin ułożony i przyjęty został.

Dr. Alfred Zgórski oświadcza, że w sprawozdaniu powyższym wzmianka o skończonej roli Związku odnosi się li tylko do sprawy ułożenia i wprowadzenia w życie ustawy o policji ogniowej i regulaminów, gdyż sprawa ta została definitywnie załatwioną — nigdy zaś wzmianka ta nie miała oznaczać ukończenia działalności Związku w kierunku czuwania nad rozwojem i istnieniem straży i obrony pożarnej i zakres działania Rady zawiadowczej przepisany statutem Związku będzie nadal w całej pełni wykonywany, komitet wykonawczy zaś czuwać będzie nad zachowaniem niezależności straży ochotniczych, bronić ich prerogatyw statutowych, łagodzić spory z gminami i wydawać będzie rady i wskazówki przy zawieraniu umów pomiędzy strażami ochotniczymi i gminami itp. W tym względzie liczne lustracje i działalność delegatów kraj. Związku i naczelników Związków okręgowych powinno ułatwić zadanie Rady zawiadowczej — co zaś do autonomii straży ochotniczych to obawy są nieuzasadnione, gdyż z naciskiem podnieść należy, że tak regulamin ogniowy jak i statut wzorowy nie mają dla naszych stowarzyszeń mocy imperatywnej, a przyjęcie ich zależnem jest od dobrowolnej ugody, zawartej pomiędzy gminą i strażą ochotniczą.

Po tym wyjaśnieniu przyjęto sprawozdanie do wiadomości, następnie zaś postanowiono :

a) na wniosek JW. Stanisława Polanowskiego, udać się do Wydziału krajowego o wydanie okólnika do Rad powiatowych, iżby takowe lustratora i delegatów związku, wyjeżdżających na lustracje straży związkowych, otoczyły opieką i udzielały im w danym razie charakteru urzędowych delegatów ze swego ramienia. Nadto należałoby prosić Wydział krajowy, ażeby takie umocowanie w danym wypadku i ze swej strony delegatom Związku udzielał. W końcu polecono Komitetowi wykonawczemu porozumieć się u referenta spraw pożarnych przy Wydziale krajowym, czy i o ile można by uzyskać przez Wydział krajowy podobne poparcie od c. k. Namiestnictwa, względnie c. k. Starostw.

b) na wniosek p. Hryniewicza, poparty przez JW. Stanisława Polanowskiego postanowiono wysłać o ile możności jak najczęściej instruktora do straży ochotniczych, a to celem ściślejszego czuwania nad organizacją i wyćwiczeniem fachowem istniejących korpusów oraz do pomocy gminom przy zaprowadzaniu środków obrony pożarnej — ponieważ zaś wyjazdy dotychczasowego instruktora oraz i sekretarza spowodować by musiały zastój w załatwianiu spraw kancelaryjnych Związku, przeto postanowiono przyjmując prowizorycznie do pomocy odpowiedniego funkcyjnarjusza kancelaryjnego, zwłaszcza że V. walny zjazd strażacki przewidując

zwiększenie czynności Związku wyznaczył 200 złr. na utrzymanie pomocnika.

Wniosek ten przekazano komitetowi wykonawczemu do zarządzenia i przeprowadzenia w miarę uznania i rzeczywistej potrzeby.

V. Walny zjazd strażacki w Przemyślu uchwałą z dnia 15. sierpnia 1891 r. postanowił, że galicyjskie stráže ochotnicze utworzą oddziały pomocnicze do przenoszenia rannych żołnierzy podczas wojny pod warunkami:

a) uwolnienia członków tych oddziałów od służby w pospolitem ruszeniu;

b) zapewnienia członkom tych oddziałów żołądka i żywności w czasie rewii pokojowych, jak dla czynnej służby sanitarnej wojсковej.

c) zapewnienia utrzymania rodzinom członków, którzyby podczas pełnienia służby ulegli śmierci lub stali się niezdolni do pracy zawodowej.

Warunki te przedstawione zostały austr. Związkowi strażackiemu z nadmienieniem, że nasze stráže od żadnych obowiązków patriotycznych uchylać się nie będą, lecz w obec powszechnego ubóstwa naszego kraju i braku środków materialnych nie będą w stanie ponosić ciężarów organizacji pomocy dla rannych, a mianowicie nie mogą sprawić odpowiednich rekwizytów, których sprawienie z funduszków Państwa również za warunek udziału w tej służbie postawiono.

Obecnie austr. Związek strażacki żąda, aby każda straż nadesłała deklarację, że do tej organizacji przystępuje i aby organizacja jak najrychlej przeprowadzoną została. Ponieważ w kraju naszym przedewszystkiem starać się musimy, aby obrona od pożarów została jak najrychlej zorganizowaną i każda straż była zaopatrzona w należyte narzędzia ratunkowe, nadto ze względu że nie podano nam nawet instrukcji, w jaki sposób pomoc dla rannych ma być zorganizowaną, przeto komitet wykonawczy wnosi aby sprawę tę odłożyć, dopokąd podobna organizacja nie zostanie zaprowadzona w strażach reszty krajów Monarchii.

Wniosek ten przyjęto z dodatkiem p. Polanowskiego: uprosić posła Chrzanowskiego, aby o tej sprawie bliżej poinformował się w sferach kompetentnych we Wiedniu i wskazówek dotyczących udzielił komitetowi wykonawczemu.

VI. Sprawa ta spadła z porządku dziennego i przedłożona zostanie na przyszłym posiedzeniu Rady zawiadowczej.

Przewodnictwo obejmuje J. W. Stanisław Polanowski.

VII. Okólnikiem z dnia 31. października 1891. L. 44.204 zawezwał Wysoki Wydział krajowy wszystkie Rady powiatowe do wprowadzenia w życie ustawy o policji ogniowej z dnia 10. lutego 1891 r. i oświadczenia w jaki sposób nadzór nad wykonywaniem powołanej ustawy wykonywany będzie.

Ponieważ obszerne atrybucje, należące do zakresu działalności autonomicznych władz powiatowych, wymagać będą ustanowienia oddzielnych, do tego specjalnie przeznaczonych i fachowych organów, których utrzymanie wymagałoby znacznych funduszków, przeto komitet wykonawczy wnosi:

Na przedłożenie wszystkim Radom powiatowym projektu utworzenia posad inspektorów powiatowych, poleconych przez Radę zawiadowczą kraj. Związku — pełniących swe funkcje bezpłatnie jedynie za zwrotem kosztów podróży i dyet w razie wyjazdu w dalsze okolice powiatu.

Inspektor powiatowy będzie honorowym urzędnikiem Wydziału powiatowego i zaopatrzony ma być w nominację i pełnomocnictwo, Rady powiatowe zaś powinny zawezwać odnośne gminy w powiecie do wspierania inspektora w wykonywaniu jego obowiązków służbowych.

Powyższy wniosek uchwalono i przyjęto z poprawką J. W. Stanisława Polanowskiego, aby w odezwach do Rad powiatowych wyrazić, że Rada zawiadowcza kraj. Związku chcąc przyjść z pomocą w utworzeniu instytucji inspektorów powiatowych, proponuje Radzie powiatowej, w razie braku innego kandydata, wskazanego przez nas naczelnika ochotniczej straży pożarnej.

VIII. O. Władysław Turski przedkłada Radzie zawiadowczej następujące:

Sprawozdanie o odbytych lustracjach straży w Oświęcimie, Kentach, Kobiernicach, Milówce, Zatorze, Wilamowicach, Hecznowicach, Andrychowcie, Gorlicach, Jarosławiu, Żywcu, Suchy, Nowym Sączu, Samborze, Horodence, i Kołomyi, w czasie od 18. października do 31. października 1891 r.

1-o Lustracja straży w Oświęcimie, dokonana dnia 18 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego:

Stan korpusu 44: 4 sikawki; wydatność wody 1000 l. na minutę; 3 beczkowsy łącznej pojemności około 1000 l.: 600 węży; organizacja wewnętrzna i stosunki miejscowe dobre.

Zarządzono:

Usunięcie pomniejszych usterek i ujednostajnienie mundurów i przyborów i podziękowanie naczelnikowi za wzorowe prowadzenie korpusu.

2-o Lustracja straży w Kentach, dnia 19 października 1891, przez p. Piotrowskiego.

Stan korpusu 53 ludzi; 3 sikawki; łączna wydatność wody 350 l. na minutę; 4 beczkowsy, prawdopodobnie około 1500 l. łącznej pojemności; 300 m. węży; organizacja wewnętrzna, stosunki miejscowe i tryb ćwiczeń dobre.

Zarządzono:

Wyrazy uznania naczelnictwu.

Wniosek:

W tak wzorowo zorganizowanym korpusie, wobec wykazanych tylko 3 drabin hakowych i 2 dachowych oraz braku gaśnic, należy zwrócić uwagę na potrzebę powiększenia tej ilości do: 9 gonciarek, 3 strzechówek, 4 gaśnic, 3 okapówek, 1 drabiny dachowej składanej. Ilość ta wobec lieźnego stanu korpusu jest wskazaną.

3-o Lustracja straży szkolnej w Kobiernicach, d. 18 i 20 października 1891 r., przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 26 ludzi; 2 sikawki; łączna wydatność wody 280 l. na minutę; beczkowsów nie ma; węży 10 m.; 1 drob. skład 7 hakowych.

Zarządzono:

Wydziałowi krajowemu i Zarządowi szkoły wskazano potrzeby: zorganizowania i podziału fachowego korpusu; zaprowadzenia ćwiczeń praktycznych w lecie, teoretycznych w zimie; zaprowadzenia sygnałów trąbką; sprawienia 2 beczkowsów, 10 konewek, 40 m. węży, 6 gonciarek, 1 drabinę dłuższą. Nakoniec położono nacisk, na potrzebę należytego wyćwiczenia szkolnego korpusu w tym celu, aby on z czasem dostarczał pionierów i instruktorów dla straży ochotniczych.

4-o Lustracja straży w Milówce, dnia 22 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 25 ludzi umundurowanych i uzbrojonych; organizacji żadnej; taboru żadnego; żadnych ćwiczeń itd.

Zarządzono:

Odniesienie się do gminy, Wydziału powiatowego w Żywcu i naczelnictwa straży o zastosowanie się co do sprawienia potrzebnego taboru do przepisów ustawy ogniowej.

Wniosek:

Zażądać relacji, względnie zaś ponowić wyżej wymienione pisma.

5-o Lustracja straży w Zatorze, dnia 20 października 1891, przez p. Piotrowskiego.

Stan korpusu 31 ludzi; 4 sikawek; łączna wydatność wody 455 l. na minutę; 5 beczkowsów łącznej pojemności około 1200 l.; 56 m. węży; 4 drabin hakowych.

Zarządzono:

Gminie i naczelnictwu wykazano braki, z żądaniem zaradzenia im, mianowicie:

aby zakupić 1 drabinę składaną, 6 gonciarek, większej ilości węży; aby postawić wspinalnię i odbywać ćwiczenia; aby zorganizować pogotowie pomocnicze.

Wniosek:

Zażądać raportu o wykonaniu zarządzeń.

6-o Lustracja straży w Wilamowicach, dnia 22 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 26 ludzi; 2 sikawki łącznej wydajności 550 l. wody na minutę; 2 beczkowsy około 800 l. pojemności; 100 m. węży; 4 drabin prostych; 1 dachowa; 2 hakowe.

Zarządzono:

Gminie i naczelnictwu wykazano potrzebę wybudowania strażnicy i wspinalni, oraz zakupna 2 beczkowsów.

7-o Lustracja w Hecznarowicach, dnia 22 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 32 ludzi; 1 sikawka o wydajności 150 l. na minutę; 5 drabin zwykłych; 40 m. węży.

Na miejscowe stosunki straż bardzo dobra.

Zarządzono:

Wyrazy uznania naczelnictwu straży.

Wniosek:

Udzielić subwencji na budowę magazynu.

8-o Lustracja straży w Andrychowie, dnia 23 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 45 ludzi; 4 sikawki łącznej wydajności, 830 l. wody na minutę; 6 beczkowsów łącznej pojemności około 1200 l.; 137 m. węży; 14 drabin dachowych; na ukończeniu wspinania. Rozwój korpusu dobry.

Zarządzono:

Gminie i naczelnictwu wykazano potrzeby: powiększenia ilości beczkowsów; zakupna 1 drabiny składowej; 2 gąsiorów; wyznaczenie lokalu na strażnicę; zbudowanie zbiorników wodnych.

Wniosek:

Zażądać raportu o wykazaniu zarządzeń.

9-o Lustracja straży w Gorlicach, dnia 25 października 1891, przez p. dra Mieczyskiego.

Stan korpusu 33 ludzi; 4 sikawki; wydajność wody nie podana; prawdopodobnie obliczyć ją można na 500 l. na minutę; 6 beczkowsów pojemności około 1600 l.; 365 m. węży; 1 drabina składana, 4 gongiarki, 3 gąsiory.

Wspinalni nie ma; ćwiczeń za mało; zbyt wielkie wydatki na administrację.

Zarządzono:

Gminie i naczelnictwu wykazano potrzebę: zakupna 3 beczkowsów, drabiny, gąsiorów i gongiarek; wybudowania wspinalni; powiększenia liczebnej siły korpusu.

Wniosek:

Położyć nacisk, na błędne prowadzenie rachunkowości, na zbyt nie kosztą administracji, zapowiedzieć ponowną lustrację na r. b., motywowaną powyższymi brakami.

Zażądać raportu, dążyć do powiększenia taboru o 1 sikawkę, (120 m/m).

10-o Lustracja straży w Jarosławiu, dnia 25 października 1891, przez p. dra Cwiklicera.

Stan korpusu 30 ludzi; 3 sikawki prawdopodobnej wydajności łącznej około 700 l. na minutę; 160 m. węży; 6 beczkowsów, prawdopodobnej pojemności do 3000 l.; 1 drabina mechaniczna, 4 dachowe, 1 gąsior. Straż miejska 8 ludzi. Braki: brak strażnicy; wspinania zrujnowana; brak drabiny składanej i gąsiorów; brak zbiorników wodnych; stosunek z gminą nieprawidłowy; brak ćwiczeń teoretycznych; częsta zmiana naczelników.

Zarządzono:

Do gminy: o stałą subwencję, o wyznaczenie strażnicy, postawienie wspinalni i zbiorników, o zakupno beczkowsów.

Wniosek:

Zażądać raportu, ponownie lustrację, zażądać powiększenia ilości drabin, wysłać instruktora do ćwiczeń przy wspinalni.

11. Lustracja straży w Żywcu, dnia 25 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 53 ludzi; 2 sikawki łącznej wydajności około 500 l. na minutę; 320 m. węży; 4 beczkowsy około 800 l. pojemności łącznej; 1 drabina składana, 2 dachowe, 4 hakowe;

Braki: brak wspinalni i strażnicy; brak przyborów osobistych dla gimnastyków; brak ćwiczeń teoretycznych; gmina przyobiecanej subwencji (200 zł. rocznie) nie wypłaca.

Zarządzono:

do gminy i naczelnictwa straży: aby przyobiecana subwencja była wypłacana; aby ćwiczenia traktować ściślej; aby ujednostajnić umundurowanie; aby wyznaczono strażnicę i pobudowano wspinalię; aby przestrzegano przepisów policyi ogniowej.

Wniosek:

Zażądać raportu: po zbudowaniu wspinalni wysłać instruktora.

12. Lustracja straży w Suchy, dnia 26 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 32 ludzi; 4 sikawki łącznej wydajności 590 l. na minutę; 130 m. węży; 4 beczkowsy prawdopodobnej pojemności 1200 l.; drabina składana 1, dachowych 6, hakowych 2. Wywieszenie i organizacja dobre; dobre również wszelkie stosunki miejscowe.

Zarządzono:

Uznanie naczelnictwu.

13. Lustracja straży w Nowym Sączu, dnia 27 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 54 ludzi; 4 sikawki łącznej wydajności 790 l. wody na minutę; 450 m. węży; 9 beczkowsów prawdopodobnej pojemności około 4000 l.; 1 drabina mechaniczna, 1 składana, 4 dachowe, 3 hakowe; 8 ludzi straży miejskiej.

Zarządzono:

do gminy i naczelnictwa straży o zarządzenie niektórym brakiom, mianowicie:

aby sprawić hydrofor, pompy na mostach, wóz rekwizytowy, wybudować wspinalię i zaprowadzić ćwiczenia teoretyczne.

Wniosek:

Zażądać raportu, po zbudowaniu wspinalni wysłać instruktora, wskutek obecnego ukonstytuowania się Rady miejskiej, odnieść się do niej ponownie.

14. Lustracja straży w Samborze dnia 28 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 30 ludzi; 5 sikawek łącznej wydajności 1060 l. wody w minucie; 275 m. węży; 4 beczkowsy około 2000 l. łącznej pojemności; 2 drabin składanych, 4 dachowe, 6 hakowych. Straż miejska w ilości 6 ludzi.

Organizacja, wywieszenie i stosunki miejscowe dobre. Brak wspinalni, za mało beczkowsów.

Zarządzono:

do gminy i naczelnictwa odniesiono się o budowę wspinalni i zakupno beczkowsów.

Wniosek:

po zbudowaniu wspinalni wysłać instruktora, starać się o powiększenie korpusu.

15. Lustracja straży szkolnej w Hordence, dnia 30 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 30 ludzi; 2 sikawki łącznej wydajności 235 l. wody na minutę; 60 m. węży; 2 beczkowsy około 300 l. pojemności, 1 drabina składana, 2 dachowe, 8 hakowych.

Zarządzono:

Odniesienie się do Wydziału krajowego i dyrekcji szkoły, aby: skutecznie fachowy podział korpusu, zaprowadzić sygnały na trąbkę; odbywać ćwiczenia teoretyczne i praktyczne, uzupełnić drabiny 4 gongiarki.

Wniosek:

Po zorganizowaniu korpusu w mieście, wysłać instruktora i zacząć inicjować ćwiczenia teoretyczne i praktyczne, wspólne dla obu korpusów.

16. Lustracja straży w Kołomyi, dnia 31 października 1891, przez p. A. Piotrowskiego.

Stan korpusu 56 ludzi; 8 sikawek łącznej wydajności 1940 l. na minutę; 750 m. węży; 10 beczkowsów, około 2000 l. pojemności łącznej; 1 drabina mechaniczna, 2 składane, 6 dachowych, 12 hakowych, 2 gąsiory.

Straż miejska w sile 16 ludzi.

Brak wspinalni i strażnicy, zniszczone mundury.

Zarządzono:

do gminy i naczelnictwa o wspinalię i strażnicę, o ujednostajnienie mundurów i odznak, o pomnożenie korpusu.

Wniosek:

Zażądać raportu co do zmiany odznak starszeństwa i ujednostajnienia mundurów.

Rada sprawozdanie to przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości i uchwała na wniosek referenta zaprowadzenie księgi ewidencyjnej na raporta lustracyjne.

IX. Z powodu nieobecności referenta sprawa ta nie przysła pod obrady i odłożoną została do przyszłego posiedzenia.

X. Związek okręgowy w Oświęcimie przedkłada następujące wnioski:

a) o ustanowienie przy Wydziałach powiatowych lustratorów, których zadaniem będzie kontrolować w powiecie gminy, czy posiadają potrzebne do gaszenia pożarów przyrządy i czy takowe są utrzymywane w należytem stanie, dalej zakładać w porozumieniu ze Związkiem krajowym i okręgowym straże pożarne w powiecie, czuwać nad ich rozwojem i udzielać swej opinii Radom powiatowym we wszystkich sprawach dotyczących policji ogniowej i opracować tych spraw dotyczące referaty.

b) o zatwierdzeniu następujących zmian w instrukcyi dla Związku okręgowego w Oświęcimie:

1) do Art. IV. dodać „W miejsce przeszkodzonego członka okręgowej Rady zawiadowczej wstępuje do Rady zastępca. Pięciu zastępców wybiera walne zgromadzenie Związku okręgowego z tych miejscowości, z których są wybrani członkowie Rady.“

2) do Art. V. po słowach: „Okręgowa Rada zawiadowcza odbywa w siedzibie Związku raz na kwartał posiedzenie celem załatwienia spraw bieżących“ dodać „Do ważności uchwał potrzebną jest ilość 3 członków okręgowej Rady zawiadowczej i absolutna większość głosów.“

3) do art. VI. dodać: „Do ważności uchwał walnego zgromadzenia potrzebną jest przynajmniej połowa delegatów straży w okręgowym Związku reprezentowanych.“

c) Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że wydane i rozesłane przez Komitet wykonawczy sygnały strażackie są najlepsze dla zorganizowanych już stowarzyszeń, przy których istnieją stali płatni trębacz albo ochotnicy rekrutowani zazwyczaj z wysłużonych trębaczy wojskowych, którym wyuczenie się i wydawanie tych sygnałów nie sprawia żadnych trudności.

Inna rzecz po małych miasteczkach i gminach wiejskich, gdzie utrzymanie płatnego trębacza ze względów finansowych jest niemożliwe lub gdzie nie ma wysłużonego, wojskowego trębacza.

Tutaj zwykle bardzo wiele trudności sprawia wyuczenie sygnałów a czy zaręczyć można, że taki niepłatny trębacz — samouk na każde ćwiczenie i do każdego pożaru się zjawi?

Brak trębaczy zastąpić mogą tak zwane sygnałki dwutonowe, z których sygnały wydobywać może każdy strażak.

Rzeczą Krajowego Związku będzie zaprowadzić takie sygnałki dwutonowe i odpowiednie im tudzież jednostajne sygnały wydać koniecznem to jest szczególnie dla tych straży pożarnych, które nie mogą się wystarać o stałych trębaczy — upraszamy przeto Świątną Radę zawiadowczą o ustanowienie podobnych sygnałów i ogłoszenie ich za obowiązujące.

Rada zawiadowcza postanawia:

ad a) sprawa ta załatwioną została uchwałą przy punkcie VII. porz. dziennego;

ad b) przedłożone zmiany do instrukcyi dla okręgowego Związku strażackiego zatwierdzić i zarząd Związku o tem zawiadomić;

ad c) przedłożone sygnały odstąpić Komitetowi wykonawczemu do zbadania i wypracowania jednolitych sygnałów na hupkę dwutonową i świstawkę;

po przyjęciu tych sygnałów mają takowe być ogłoszone i obowiązujące we wszystkich strażach Związkowych — nóty sygnałów mają być oprócz tego dołączone jako dodatek do „Podręcznika.“

XI. Wskutek wniesionych podań udzielono zapomogi pieniężne na zakupno rekwizytów ratunkowych strażom ochotniczym w Tybarku 25 złr. i w Heczmarowicach 30 złr.

XII. Do tego punktu żadnych wniosków nie zgłoszono.

Na tem posiedzenie zakończono o godzinie 9. wieczór.

We Lwowie, dnia 2. kwietnia 1892 r.

Zastępca Naczelnika Związku:

Dr. Alfred Zgórski w. r.

Sekretarz:

Alex. Piotrowski w. r.

Wiadomości bieżące.

Kosów. Dnia 2. marca b. r. odbyła się lustracja ochotniczej straży pożarnej w Kosowie przez marszałka Rady powiatowej p. Stanisława Przybyłowskiego. Przy tej sposobności wyraził p. marszałek imieniem Rady powiatowej kosowskiej całemu korpusowi tudzież prezesowi wydziału i naczelnikowi straży swe zupełne uznanie za dotychczasową nadzwyczaj dodatnią i wzorową działalność straży, wypytując się zarazem naczelnika szczegółowo o stanie korpusu i przyborów tudzież o niezbędnych potrzebach straży, wreszcie rozwinął szeroko swe zapatrywania nad wykonaniem nowej ustawy ogniowej i ułożeniem odpowiednich regulaminów. Następnie przedstawił prezes wydziału straży obecnych członków tegoż, naczelnik straży zaś swego zastępcę pełniącego zarazem funkcję skarbnika, adjutanta i sekretarza i 3 setników. W końcu ofiarował p. marszałek kwotę 76 zł. na rzecz funduszu straży. Z 3 krotym okrzykiem „wivat“ na cześć p. marszałka, odmaszerował korpus na strażnicę.

W myśl uchwały wydziału strażackiego z 2. marca b. r. i w imieniu tegoż składamy niniejszem p. Stanisławowi Przybyłowskiemu marszałkowi kosowskiej Rady powiatowej za tak hojny dar serdeczne „Bóg zapłać“.

Kosów dnia 3. marca 1892.

Orzelski, naczelnik straży.

J. Kohman, prezes wydziału.

Jarosław. Magistrat miasta zajął się szczerze losem tutejszego korpusu straży ogniowej ochotniczej, zwłaszcza zaś po jego nowem zorganizowaniu się i nie szczędził w tym względzie trudów, aby doprowadzić korpus ten do tego stopnia rozwoju, na jakim pozostają korpusy strażackie w innych większych miastach galicyjskich.

W szczególności wstawioną została do preliminarza gminnego na rok 1892 subwencya dla straży ogniowej ochotniczej w kwocie 100 zł., tak jak to zresztą dotychczas bywało, następnie wydał także magistrat w swoim czasie odezwą do mieszkańców miasta o jak najliczniejsze przystępywanie do tego stowarzyszenia w charakterze członków wspierających, co, jak obecny stan członków wykazuje, odniosło pożądany rezultat, a i obecnie zapisuje się wiele osób na członków wspierających do tego stowarzyszenia.

W roku 1892 wybudowaną zostanie kosztem gminnym nowa piętrowa strażnica pożarna, w której mieścić się będą koszary pompierów miejskich, park rekwizytów do gaszenia pożarów, oraz stajnia na konie miejskie.

W budynku tym będą się mogły odbywać ćwiczenia zarówno straży ogniowej miejskiej jak i ochotniczej, — zanim to atoli nastąpi, oddał magistrat korpusowi strażackiemu w użytkowanie salę w budynku miejskim pod Nr. 56 m. w Jarosławiu się znajdującą, w której odbywają się obecnie wykłady teoretyczne o pożarnictwie, gimnastyka szwedzka, ćwiczenia z drobnymi przyborami ratunkowymi i szkoła sygnałów.

Wspinalnia nowa urządzoną zostanie przy budowie nowych koszar dla pompierów, pomnożenie beczkowiezów i innych rekwizytów ogniowych, nastąpi również w niedalekiej przyszłości skoro tylko magazyny i strażnica ukończone zostaną

Cały fundusz zapasowy straży pożarnej ochotniczej dotychczas w kasie miejskiej przechowany blisko 1.000 zł. w. a. wynoszący, wydano na opłacenie długów i sprawienie potrzebnych jeszcze przyborów ratunkowych.

OGŁOSZENIA.

OGŁOSZENIE.

Krajowy „Związek“ ochotniczych straży pożarnych Królestw
Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem
(Lwów, Rynek I. 17)

utrzymuje na składzie i sprzedaje za nadesłaniem
gotówki następujące

DRUKI MANIPULACYJNE

Strażom Pożarnym:

1) 100 sztuk deklaracji przystąpienia . . . —	zł. 50 ct.
2) 100 sztuk kart przyjęcia —	„ 70 „
3) 100 arkuszy księgi członków 1	„ 40 „
4) 100 arkuszy księgi magazynowej 1	„ 40 „
5) 100 arkuszy protokołu podawczego 1	„ 40 „
6) 100 sztuk wezwań towarzyszków —	„ 20 „
7) 100 sztuk pokwitowań magazynowych . . . —	„ 50 „

Zamówienia należy nadsyłać pod adresem

W-go Brunona Hryniewicza

skarbnika „Związku“.

(Lwów, Rynek I. 17).

PODREĆCZNIK

dla

OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH

Cena egzemplarza oprawionego 70 ct.

Porto i opakowanie 25 ct. — Razem 95 ct.

Zamawiać należy u skarbnika krajowego Związku

W-go BRUNONA HRYNIEWICZA

we Lwowie, Rynek I. 17.

Do nabycia

REGULAMIN

musztry porządkowej

DLA OCHOTN. STRAŻY POŻARNYCH

z rycinami i sygnałami

przez

ALEKSANDRA PIOTROWSKIEGO

Cena 44 ct.

KRAJOWY SKŁAD

SIKAWEK i NARZĘDZI POŻARNYCH

ulica Korytna I. 37 we Lwowie

poleca

Sikawki przenośne, taczkowe, dwu- i cztero-kołowe, Hydrofory.

Każda sikawka zaopatrzona jest certyfikatem odbytej próby fachowej. Próby dokonywane bywają przez korpus ochotniczej straży pożarnej lwowskiej pod kierownictwem naczelnika WP. B. Hryniewicza i w obec rzeczoznawców.

DRABINY STOJĄCE, SKŁADANE, HAKOWE i DACHOWE, WOZY OSOBOWE i REKWIZYTOWE.

Latarnie, pochodnie. Weże sikawkowe, ssące i tłoczące. Konewki do wody, parciane i blaszane. Gurty szteigerskie i sikawkowe. Linewki ratunkowe. Koce do skakania. Toporki stalowe. Siekiery. Hełmy. Czapki. Mundury sukienne i płócienne. Odznaki oddziałowe.